

evidence of great care, while the luxury of being able to add coloured pictures of the species is very gratifying, for the author as well as for the reader. Both colour photographs and water colour drawings are well executed and will be of immense help for the identification of the species. All in all the work is so complete and so neatly excecuted — a taxonomists' dream.

It is a good practice to end a review with sound criticism, but I was not able to find any really weak spots. A thing that occurred to me, though, is the lack of literature pertinent to the family name itself. There is no explanation offered for the choice of the name Lithoclelidae as against the name Gracilariidae, a choice that will be subject to criticism.

On page VIII the author remarks: "When a species is described from a single specimen or from specimens of one sex only, it is obvious that we should designate the first specimen of the opposite sex in such a way that its status is perfectly clear", and recommends the novel term "metallotype" (MUNROE) for such a secondary type which would be preferable to the conventional terms "allotype" or "neallotype". It seems to me that herewith the author brings the problem of additional type too far on the official level. All taxonomists working with insect groups where sexual dimorphism occurs are well aware of the value of an additional type of the opposite sex, described together with the original type or later. Still, we should bear in mind that such an allotype, or whatever term may be used, has no official status in the Rules of the International Commission for Zoological Nomenclature other than that of a mere paratype (if described later — no special status at all). And yet we need allotypes and very much use them — but only customarily and not officially. Therefore the choice of the suitable term seems to be of slight importance and entirely a question of personal taste. — A. DIAKONOFF.

Pararge aegeria L. in het Fluviatiel District (Lep., Sat.). In de *Ent. Ber.* zijn de laatste tijd verschillende berichten verschenen over vondsten van deze dagvlinder in het Fluviatiel District. Ik kan er de volgende waarnemingen aan toe voegen: Zwijndrecht, 18.VIII.1958, Hendrik-Ido-Ambacht, 11.VII, 4.IX en 11.IX.1959, 3.VIII.1960 en Sliedrecht, 5.V.1960, een kersvers exemplaar. Op elke datum steeds één enkel exemplaar.

G. M. BOGAARD, Burgemeester van Akenwijk 8a, Hendrik-Ido-Ambacht.

Pararge aegeria L. in het Fluviatiel District. (Lep., Satyridae). Van deze vlinder ving ik 5 september 1962 aan de Sluishaven te Ooltgensplaat een afgevlogen exemplaar. Gezien de verschillende mededelingen over het voorkomen in genoemd district lijkt me dit wel een vangst, die het vermelden waard is.

P. VROEGINDEWEIJ, Pr. Irenestraat 20, Middelharnis.

[Dat de vlinder op alle de laatste tijd genoemde plaatsen in het Fluviatiel District zou thuis horen, lijkt me uitgesloten. De soort lijkt eerder nogal zwerflustig te zijn en dit zou dan ook de recente uitbreidingen van het areaal in sommige van de omringende landen kunnen verklaren. — LPK.]

Gluphisia crenata Esper (Lep., Notodontidae). Na de publicatie van Supplement VI van de Catalogus zijn al weer een tiental nieuwe vindplaatsen bekend geworden. De meest verrassende daarvan zijn twee plaatsen tussen de grote rivieren, dus in een gebied, waaruit de vlinder nog nooit gemeld was. De ene is Neerijnen, waar Dr. C. DE JONG in 1960 een exemplaar ving. De tweede is Ochten. De heer BOOY was in 1961 zo vriendelijk verschillende malen een vanglamp aan te steken en mij de daarop gevangen vlinders toe te sturen. Op 5 juni bevond zich daarbij een exemplaar van *G. crenata*. — LPK.